

Životopis: Jaroslav Kopáček

Jaroslav Kopáček se narodil 23. května 1930 v Jičíně, kde žil spolu se svými rodiči Jaroslavem Kopáčkem, po kterém byl pojmenován, Helenou Kopáčkovou, rozenou Mattúšovou, a s bratrem Jiřím, kterého přezdíval Ika.

Otec byl profesorem českého a francouzského jazyka na jičínské reálce a zároveň starostou místní sokolské župy. 1. září 1939 ho odvedlo gestapo a devítiletý Jaroslav zůstal sám se svou matkou a bratrem.

Během této těžké doby matka pobírala polovinu otcova platu a sousedé jim anonymně pomáhali. O Vánocích dostali Jaroslav i jeho bratr lyže a tento sport si okamžitě oblíbili. Trénovali na kopci Zebín v Jičíně.

V tuhé zimě roku 1941 byl Jaroslav spolu s bratrem a matkou na cestě za tetou do Hrochova Týnce. Po cestě ale vlivem špatného počasí uvízli na několik dní ve vlaku.

O měsíc později zemřel Jaroslav bratr Jiří na zánět mozkových blan.

Ještě téhož roku se, snad i na žádosti matky o propuštění, otec Jaroslava z koncentračního tábora vrátil. Roku 1943 se manželům Kopáčkovým narodil syn Ilija.

Roku 1944 byl Jaroslavův otec zatčen podruhé. Údajně proto, že byl v Praze nalezen lístek se slovy „s Kopáčkem lze počítat“. Byl vězněn čtyři měsíce ve Valdicích a nakonec propuštěn. Údajně díky kolaborantovi, který řekl „Kopáčka nechte, ten nic neví“.

Roku 1949 se Jaroslav zúčastnil mistrovství republiky ve slalomu na lyžích a skončil sedmý. Téhož roku odmaturoval na jičínském gymnáziu.

Od roku 1947 se začal věnovat létání a tato vášeň mu vydržela po celý život. V roce 1948 mu bylo létání na čas zakázáno, protože nebyl členem Komunistické strany Československa. Největším zklamáním byla nemožnost účasti na mistrovství světa, kam měl Jaroslav jet, protože se výjezdy řídily účastí Sovětského svazu a ten rozhodl o neúčasti. Spolu s létáním se Jaroslav Kopáček začal věnovat i meteorologii. To se promítlo i do výběru jeho dalšího studia. Vystudoval meteorologii a měl slíbenou pozici v hydrometeorologickém ústavu. V polovině srpna mu však přišel dopis, aby na to místo zapomněl, protože z kádrových důvodů nevyhovuje. Jaroslava nakonec přijali jako asistenta na katedru meteorologie a klimatologie, kde učil celý život.

Díky svému zaměstnání se seznámil i se svou budoucí ženou Bohumilou rozenou Novákovou. Ta pracovala jako pozorovatelka na observatoři na Karlově. Roku 1958 se jim narodil syn Jiří.